

vilde være ensbetydende med et Forbud. Naar jeg til Trods for mine Betænklichkeiten og til Trods for, at der forlanges Enstemmighed i de lokale Kommissioner, nu kan stemme for Bødebestemmelserne, er det, fordi jeg er klar over, at Kommissionerne næsten altid vil bestaa af 3 praktiske Mænd, der vil komme til den stik modsatte Opfattelse af Ministerens. De vil næsten overalt kunne tillade Opfodring af Smaasæd. Hvis jeg ikke havde denne Tro, vilde det være mig umuligt at stemme for Bødebestemmelserne. Det glæder mig, at Dispensationerne skal gives af disse Kommissioner i Stedet for, som Ministeren vilde have, af Amtet.

**Indenrigsministeren (Bode):** Det ærede Medlem har udtalt en Anskuelse med Hensyn til Smaasæden, overfor hvilken jeg kun kan stille en, anden Opfattelse, som er udtrykt f. Eks. af det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen), og som jeg ved, at det ærede Medlem fra Lejre har Tilslutning til fra sine Standsfæller, i hvert Fald fra deres Repræsentanter, og da jeg har bestræbt mig for, saa vidt muligt, at sørge for, at ogsaa denne Stand repræsenteres i Kommissionerne, vil jeg antage, at det Syn, som vil resultere af Kommissionernes Beslutninger, vil være præget af, at der i store Dele af vort Landbrug er Forstaaelse af, at ogsaa Smaasæd i visse Tilfælde kan være nødvendigt som Brødkorn, og at Tiderne maaske kan være dertil nu.

**Ordføreren (N. Frederiksen):** Enkelte Medlemmer har fremhævet den generende Indflydelse af et saa omfattende Forbud som det foreliggende. Vi er alle klare over, at den Slags Foranstaltninger maa virke generende for Landbrugerne, men det er ogsaa nødvendigt at passe paa ikke at overdrive de Vanskeligheder, som kan indtræde. Jeg kan ikke undlade her at bemærke, at naar det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) spørger om, hvorledes en mindre Jordbruger skal stille sig med Hensyn til den Smaasæd og Frarensning af hans Rughøst, som ikke kan anvendes til Brødkorn, og som maaske andrager 2—3 Skpr., bør vi være lidt varomme med i en Tid som denne at besvære

os alt for stærkt over, om vi skal vente maaske en eller halvanden Maaned med at faa Tilladelse til at opfodre disse 2—3 Skpr. Det var godt, hvis vi kan slippe med det. For øvrigt mener jeg, at en forstandig Mand ikke vil ulejlige Prisreguleringskommissionen med at skulle se paa 2—3 Skpr. Og om end der er Sandsynlighed for, at Indførsel af Foderkorn kan foregaa i tilstrækkelig Grad — vi er alle af den Mening, at Indenrigsministeren muligvis fra Tid til anden kan give Lempelser i disse Forbudsbestemmelser, efterhaanden som Sikringen af Landets Brødkorn bliver større og større —, tror jeg dog, man skal gøre alt, hvad man kan, for under den nuværende Situation at sikre sig, at den Beholdning af Brødkorn, der, selv om den under normale Forhold kaldes Smaasæd, dog under trange Forhold kan anvendes til Brødkorn, ikke svinder mere end strengt nødvendigt. Og jeg kan som Landbruger ikke undlade her at hævde som min Opfattelse, at ikke ret mange Landbrugere, som har Forstaaelse af Øjeblikkets Alvor paa Brødkornets Omraade, vil besvære sig over de Byrder, der ved denne Forbudsbestemmelse bliver lagt paa dem, men vil give lidt Tid, inden de bringer det lille Kvantum Sæd til Møllen eller opfodrer det til Kreaturbesætningen. Jeg tror, at Landborepræsentanterne maa være klare over, at Misstemningen mod de generende Bestemmelser kan fremkaldes ved, at man holder dem alt for stærkt frem, gør dem større, end de egentlig er. Det bedste Middel til at modvirke Misstemningen er at gøre det klart for Landbruget, at vi staar i en Situation, som nødvendiggør den Slags hemmende Bestemmelser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 2573) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.*

**Formanden:** Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Dag Kl. 2<sup>55</sup> med følgende Dagsorden: